

Sygn. akt IV U 1318/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2015r. w S.

odwołania A. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje A. R. prawo do emerytury od dnia 1 września 2014 roku.

Sygn. akt IV U 1318/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy A. R. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748 j.t.) w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43), albowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od ww. decyzji odwołanie złożył ubezpieczony A. R., wnosząc o jej uchylenie i przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury stosownie do złożonego wniosku. W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku spawacza w okresie od 2 kwietnia 1979 r. do 8 stycznia 1985 roku w Państwowym Ośrodku (...) w M., zaś w okresie od 10 stycznia 1985 roku do 30 czerwca 1992 roku w Państwowym Ośrodku (...) w M., którą to pracę należy zakwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych, wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca z uwagi na określenie stanowiska jako: ślusarz-monter-spawacz nie mógł uzyskać świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie pracy w szczególnych warunkach w Państwowym Ośrodku (...) w M..

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, podnosząc, że pozwany Oddział ZUS odmówił A. R. prawa do emerytury, ponieważ na dzień 1.01.1999 r. nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach, bowiem do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu od dnia 2 kwietnia 1979 r. do dnia 8 stycznia 1985 r. pracy w Państwowym Ośrodku (...) w M., gdyż brak jest dokumentu potwierdzającego wykonywanie pracy w szczególnych warunkach oraz okresu od dnia 10 stycznia 1985 roku do 30 czerwca 1992 roku, bowiem nie można jednoznacznie wskazać, w jakich okresach wnioskodawca pracował na poszczególnych stanowiskach w Państwowym Ośrodku (...) w M..

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony A. R., urodzony (...), złożył w dniu 26 września 2014 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Organ rentowy przyjął, że na dzień 1.01.1999 r. ubezpieczony wykazał okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 29 lat, 3 miesiące i 25 dni, w tym 28 lat i 11 miesięcy okresów składkowych oraz 4 miesiące i 25 dni okresów nieskładkowych. Nadto do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 8 lat, 7 miesięcy oraz 29 dni i są to okresy obejmujące pracę w zakładach pracy (...) S.A. oraz „ (...) (...)”, a także okres od 26.04.1973 r. do 31.12.1974 r., kiedy to ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył następujących okresów:

- od 2 kwietnia 1979 r. do 8 stycznia 1985 r. w Państwowym Ośrodku (...) w M., gdyż brak jest dokumentu potwierdzającego wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

- od 10 stycznia 1985 r. do 30 czerwca 1992 r. w Państwowym Ośrodku (...) w M., bowiem nie można jednoznacznie wskazać, w jakich okresach ubezpieczony pracował na poszczególnych stanowiskach, w związku z powyższym brak możliwości określenia, w jakich okresach wykonywał pracę w szczególnych warunkach (k. 46-46v a.e.).

Ustalen faktycznym Sąd poczynił na podstawie zeznań ubezpieczonego A. R. oraz świadków: A. K. (k. 53v-54 a.s.) i W. P. (k. 54-54v a.s.), a także na podstawie dokumentów zgromadzony w aktach sprawy oraz w aktach osobowych ubezpieczonego dotyczących zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w M. oraz w Państwowym Ośrodku (...) w M.. Powyższe dowody pozwoliły ustalić, że w okresie od dnia 2 kwietnia 1979 roku do dnia 8 stycznia 1985 roku ubezpieczony pracował w Państwowym Ośrodku (...) w M., przy czym w świadectwie pracy z dnia 8 stycznia 1985 r. jako stanowisko zajmowane przez A. R. wskazano ślusarz-monter-spawacz. Następnie w okresie od 10 stycznia 1985 r. do 30 czerwca 1992 r. ubezpieczony pracował w Państwowym Ośrodku (...) w M. na stanowisku „monter urządzeń i instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych – spawacz”.

Podkreślić jednak należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Jak wynika z zeznań świadka A. K. - pracującego w Państwowym Ośrodku (...) w M. od 1974 r. do 1995 r. jako kierownik wydziału produkcji, potem zaś jako szef produkcji – ubezpieczony A. R. był zatrudniony jako spawacz. Wówczas zakład intensywnie się rozbudowywał i budowano nową halę produkcyjno-usługową, a wnioskodawca spawał różne elementy na rzecz remontów i rozbudowy zakładu, m.in. konstrukcję dachową i inne elementy stalowe, a także wykonywał czynności spawalnicze na rzecz zaprzyjaźnionych zakładów. Było to spawanie zarówno elektryczne, jak i gazowe. W tamtym okresie było dużo robót spawalniczych, a budowa trzech nowych hal trwała prawie przez cały okres zatrudnienia. Zeznania świadka A. K. pozwoliły ustalić, że ubezpieczony zajmował się tylko spawaniem, innych prac nie wykonywał. Powyższe potwierdziły także zeznania świadka W. P., który pracował w ww. zakładzie pracy od października 1985 r. do marca 1990 roku jako zastępca dyrektora do spraw technicznych. Jak wyjaśnił świadek, zadaniem A. R. były prace spawalniczo-monterskie, ponieważ (...) wykonywał remonty kotłowni, gorzelni, a także budował własne hale. Spawacz musiał również wykonywać roboty ślusarskie, które wymagały spawania i cięcia palnikiem, jednak podstawową pracą ubezpieczonego było spawanie. Ubezpieczony wykonywał prace w ramach Wydziału Instalacyjno-Montażowego.

Sąd na podstawie dokumentów zgromadzony w aktach osobowych oraz przesłuchania informacyjnego ubezpieczonego, które to wyjaśnienia A. R. potwierdził składając zeznania w charakterze strony, uznał, że praca wnioskodawcy w Państwowym Ośrodku (...) w M. również polegała na wykonywaniu prac spawalniczych – prace przy spawaniu części do kotłów (wykonywano remonty kotłów). Remonty były wykonywane w kotłowniach usytuowanych na terenie Polski Północnej w PGR-ach. Jak słusznie zauważył ubezpieczony, również charakter ukończonej szkoły wskazuje, iż był on z zawodu spawaczem.

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci akt osobowych ubezpieczonego oraz zeznań ubezpieczonego i świadków daje podstawę do przyjęcia, iż ubezpieczony w obu spornych okresach wykonywał pracę spawacza. Tego rodzaju czynności należą do kategorii pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów zawartych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wskazanych w wykazie A, Dział XIV, pozycja 12 tj. prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym.

Co za tym idzie, Sąd uznał, że okresy od 2 kwietnia 1979 r. do 8 stycznia 1985 r. oraz od 10 stycznia 1985 roku do 30 czerwca 1992 roku należy uznać u ubezpieczonego za okresy pracy w warunkach szczególnych. Wobec powyższego łączny okres zatrudnienia ubezpieczonego na dzień 1.01.1999 r. wyniósł ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Bezsporne jest, że ubezpieczony spełniał inne warunki do uzyskania prawa do emerytury, tj. wymienione w § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., a także przesłanki z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przy czym te warunki spełnił w dacie złożenia wniosku o emeryturę.

Wobec powyższego, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał A. R. prawo do emerytury od miesiąca, w którym został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury, tj. od dnia 1 września 2014 r.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.